

Predica de la Krefeld

Duminică, 3 mai 2009, ora 10

Ewald Frank

V-a fost spus deja un binevenit și noi la rândul nostru salutăm din acest loc pe toți aceia care sunt noi în mijlocul nostru și într-un mod deosebit pe aceia care astăzi, sunt poate de prima dată în mijlocul nostru. Domnul cheamă afară și pe ultimii, El știe cine sunt respectivii, El știe unde locuiește fiecare în parte. Ultimul mesaj a fost dat cu scopul ca și ultimii să fie chemați afară, la cina cea mare a Mielului. Noi sperăm să vină toți, chiar și aceia care vin din diferitele biserici și direcții; ei să ne înțeleagă pe noi, să-L înțeleagă pe Dumnezeu, și să înțeleagă și planul de mântuire a lui Dumnezeu. Noi nu spunem că doar noi suntem cei mai corecți, dar noi mărturisim prin convingere, că Dumnezeu începând de la reformă încoace, a dăruit treziri după treziri, prin harul Său.

A existat acest început¹, în urmă cu cinci sute de ani, după aceea au urmat diferite treziri, și în fiecare trezire doar ceata cea mică, cei aleși, au ascultat și au crezut mesajul vestit. Fie că a fost învățătura neprihănirii, după aceea învățătura sfințirii, după aceea învățătura despre botezul cu Duhul Sfânt și cu foc, întotdeauna ceata aleasă a ascultat-o și a primit-o prin credință, în timpul lor. Astfel este scris și în Romani 11, „partea aleasă a ajuns la țintă, iar toți ceilalți au fost împietriți”. De aceea și este scris: „...nu vă împietriți inimile voastre”.

Dacă noi în acest timp punem accentul pe făgăduințele pe care Dumnezeu le-a dăruit Bisericii Sale pentru această perioadă de încheiere, atunci noi știm că aceasta este datoria noastră sfântă. Noi trebuie să privim, nu doar asupra lucrurilor pe care le-a făcut Dumnezeu în urmă cu două mii de ani sau în urmă cu cinci sute de ani, ci într-un mod deosebit, este datoria noastră sfântă ca să aducem

¹ Sau: străpungere – n.tr.

poporul lui Dumnezeu la zi, adică să vestim toate făgăduințele care sunt hotărâte pentru timpul nostru.

[...]

Astăzi vom pune din nou Cuvântul ceasului prezent pe sfeșnic. Și ceea ce a spus Domnul nostru în Marcu 4 despre aceste patru feluri de ogor - noi să avem grijă ca inimile noastre să fie un pământ bine pregătit. Nu este vorba doar despre sămânță. Sămânța este prețioasă, este Cuvântul lui Dumnezeu. Dar care este situația cu pământul inimilor noastre? Aceste patru feluri de pământ ne sunt prezentate. Cum este inima ta? Care este situația inimii tale, este ea curățată de toate lucrurile? Putem noi să primim Cuvântul, ca să aducă rod însutit? Domnul Dumnezeu să ne dăruiască harul Său în această direcție.

Acum va urma o binecuvântare de copii și după aceea le vom ruga pe surorile noastre să ne cânte o cântare. Iar la urmă îi rugăm pe fratele Gilson și pe fratele Daniel să se mai roage încă odată cu noi. Apoi vom începe vestirea Cuvântului. Îl rugăm pe Dumnezeu să ne dăruiască harul Său. Așa cum este scris în Exod 33: „*Acum, dacă am căpătat trecere înaintea Ta, arată-mi căile Tale. Atunci Te voi cunoaște, și voi avea trecere înaintea Ta*”. Aceasta este dorința noastră în adâncul inimilor noastre astăzi și până va reveni Domnul. Așa cum am auzit-o în Cuvântul de introducere, revenirea Domnului este foarte aproape.

Ne ridicăm și cântăm o cântare: „Numai să crezi”, și rugăm familia cu copilul să vină în față.

[Are loc binecuvântarea, apoi rugăciunile fraților – n.tr.].

Astăzi nu vom intra în prea multe detalii asupra evenimentelor care au loc în lume. Ieri seară am amintit câte ceva... Astăzi pun întrebarea dacă sunt în mijlocul nostru frați și surori care doresc să fie botezați biblic, în Numele Domnului Isus Hristos. Atunci, astăzi, după această adunare, este posibil. În călătoria noastră în Israel am avut prioritatea să botezăm cinci frați în Iordan. Este frumos dacă sunt prezenți frați și surori, care își dedică viețile lor Domnului, și la credința lor adaugă și ascultarea. Despre ascultare este vorba de fapt.

Avraam L-a crezut pe Dumnezeu, și a fost ascultător când Domnul Dumnezeu i-a zis: „*Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac; du-te în țara Moria, și adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ți-l voi spune.*” Nu doar să crezi în făgăduințe, să vezi împlinirea lor, ci după aceea, prin ascultare, să faci tot ce a poruncit Domnul.

Botezul aparține credinței: Marcu 16.16: „*Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit, dar cine nu va crede, va fi osândit*”. Cine crede și este botezat va fi mântuit și cine nu crede și nu este botezat ce se întâmplă cu el? Puteți s-o citiți cu toții. **Acolo nu mai este loc pentru decizii proprii. Deciziile acestea proprii sunt ca păcatul vrăjitoriei. Noi, ca și copii ai lui Dumnezeu, nu mai hotărâm singuri ci ne supunem celor hotărâte deja Dumnezeu pentru noi conform voii Sale. Aceasta este o ascultare adevărată.**

Când au cântat surorile noastre ultima strofă, m-am gândit la Marcu 3.35: „*Căci oricine face voia lui Dumnezeu, acela Îmi este frate, soră și mamă*”. Deci, este vorba ca noi să facem voia lui Dumnezeu din toată inima noastră. Noi astăzi avem posibilitatea ca voi să fiți botezați într-un mod biblic.

Eu doresc să mai citesc încă două versete biblice din Apocalipsa, după aceea vom citi și altele. Este important ca Biserica Mireasă să-și dea seama de chemarea înaltă înaintea lui Dumnezeu. Nu există o chemare mai înaltă decât aceasta, aceea de a fi Mireasa Mielului. Nu există o chemare mai înaltă decât să fii prezent la nunta Mielului și să fii cu Domnul pentru totdeauna. Noi putem să primim această chemare înaltă, și, cum a spus Petru, să ne întărim chemarea și alegerea.

În Apocalipsa 21 avem v. 9: „*Apoi, unul din cei șapte îngeri care țineau cele șapte potire, pline cu cele din urmă șapte urgii, a venit și a vorbit cu mine, și mi-a zis: „Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!”* Înaintea nunții este Mireasa, iar după nuntă este nevasta Mielului. Aici în Sfânta Scriptură noi avem denumirile exacte. Dumnezeu este foarte, foarte exact. Ferice de noi dacă prin Duhul Sfânt suntem călăuziți ca să înțelegem totul prin harul Domnului.

Apocalipsa 22, v. 16, pe care dorim ca să-l citim. Apocalipsa 22.16: „*Eu, Isus, am trimis pe îngerul Meu să vă adeverească aceste*

lucruri pentru Biserici. Eu sunt Rădăcina și Sămânța lui David, Luceafărul strălucitor de dimineață". V. 17: „*Și Duhul și Mireasa zic: „Vino!” Și cine aude, să zică: „Vino!” Și celui ce îi este sete, să vină; cine vrea, să ia apa vieții fără plată!*” Cum a spus și fratele nostru în rugăciune, noi ne adunăm aici ca să fim hrăniți, să fim adăpați, noi ne adunăm astfel încât Domnul Dumnezeu să poată să vorbească cu noi și noi să putem să ne apropiem mai mult de El. Dacă privim și citim în Sfânta Scriptură - și noi dorim ca s-o facem din nou astăzi - cum a început totul? Cum a început Noul Testament și cum se va termina Noul Testament? Acesta este lucrul important. Nu ceea ce spun eu sau ce spune altcineva, ci „ce zice Sfânta Scriptură”.

După aceea vine și gândul principal: conform Fapte 1, Domnul a fost împreună cu ucenicii Lui patruzeci de zile și a vorbit cu ei despre Împărăția lui Dumnezeu. Abia după aceea au putut ei ca să facă un cuprins și să fie scrise cele patru Evanghelii, unde să fie descris tot ce s-a întâmplat cu Domnul nostru de la naștere până la înălțarea la cer.

Să vă spun cinstit, când fratele Branham a început slujba lui conform poruncii lui Dumnezeu, el nici măcar nu a reamintit toate versetele biblice care s-au referit la slujba lui. De ce n-a făcut-o? Fiindcă este scris: „*Dacă Eu mărturisesc despre Mine însumi, mărturia Mea nu este adevărată*”. Și în acest punct trebuie să fim foarte exacti. Fratele Branham nu a pomenit niciodată Matei 17.11, și acest text este dovada cea mai importantă din tot Noul Testament, venită din gura Domnului nostru: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile*”. De ce n-a făcut-o? El nu a putut să mărturisească despre sine. Eu pot s-o fac, pot să spun azi că Domnul nostru Și-a împlinit făgăduința, a confirmat-o. Noi nu vorbim doar despre muntele Schimbării la Față și despre ceea ce au vorbit acolo Moise și Ilie când s-au arătat, și când cei trei apostoli au fost împreună cu Domnul nostru pe același munte. Astăzi este vorba că Domnul a zis, după aceea: „*Este adevărat că trebuie să vină întâi Ilie, și să așeze din nou toate lucrurile*”. La fel fratele Branham nu a pomenit niciodată Marcu 9.10-12. Acestea sunt cele mai importante locuri din Noul Testament care vorbesc despre această slujbă pe care Dumnezeu a vrut s-o trimită și a și făcut-o, înainte ca să vină ziua cea mare și înfricoșată

a Domnului. Eu trebuie să o fac, eu nu am doar voie ca s-o fac, ci trebuie să o fac pentru că sunt obligat să zidesc totul pe temelia Cuvântului Scripturii. Și Duhul ne conduce în tot adevărul.

Fratele Branham nu a amintit niciodată Fapte 3.17-21, că Hristos va rămânea în cer până când totul va fi reșezat. Eu trebuie să o fac, trebuie s-o spun, căci este scris. Și acest verset vorbește despre timpul sfârșitului, și în special despre faptul că Domnul nostru va rămânea în cer până la vremile așezării din nou, despre care a vorbit Dumnezeu prin gura sfinților Săi profeți, de la început.

După aceea facem o legătură cu ceea ce a fost spus de Petru. *„Și avem cuvântul profeției făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre”*. Frați și surori, nu știu dacă voi puteți să înțelegeți tot ce spun, nu știu dacă puteți să înțelegeți tot ceea ce se întâmplă în interiorul meu. Dumnezeu a dăruit multă claritate, a descoperit toate detaliile și ne-a introdus cel mai profund în planul Său de mântuire. Dumnezeul veșnic credincios ne-a dăruit aceste lucruri în timpul nostru prezent, prin harul Său. Acest fapt ne smerește, într-adevăr, sub mâna puternică a Dumnezeului nostru. Noi spunem, fie cu voce tare, fie mai încet: *„Facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ”* - Matei 6.10. De ce? Fiindcă Dumnezeu ne-a descoperit voia Lui din Cuvântul Său.

De asemenea, noi am recunoscut și deosebirea între duhul adevărului și duhul minciunii sau rătăcirii. Să fim sinceri: Duhul adevărului este doar cu aceia care au fost născuți din adevăr, născuți din nou la o nădejde vie, prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre cei morți. Și la fel cum la început Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric, la fel a spus-o și în 2 Cor. 6.14: *„Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înțelegere poate fi între Hristos și Belial?”* Ce legătură are duhul adevărului cu duhul minciunii? Nimic. Absolut nimic. De aceea Biserica, într-un mod conștient, trebuie să stea sub călăuzirea Duhului Sfânt. Este necesar ca noi să spunem „Da” și „Amin”, să avem o confirmare interioară față de fiecare Cuvânt, pentru că doar atunci ni se va descoperi prin harul Său.

Să deschidem la Evanghelia după Luca, ca să vedem în câteva minute, cum a început totul într-un mod supranatural: împlinirea profeției biblice care a fost vestită. Planul mântuirii, vestit mai dinainte, a devenit realitate. Eu doresc ca să citesc din Luca 1 începând cu versetul 11: „*Atunci un înger al Domnului s-a arătat lui Zaharia, și a stat în picioare la dreapta altarului pentru tămâiere*”. Bărbații lui Dumnezeu care au avut trăiri supranaturale cu Dumnezeu au știut când s-a întâmplat și ce s-a întâmplat și fiecare a știut ce i-a fost spus. Dacă citim mai departe, în special în v. 54-55 din Luca 1: „*A venit în ajutorul robului său Israel, căci Și-a adus aminte de îndurarea Sa, cum făgăduise părinților noștri*”. Aleluia! Aleluia! Laudă și cinste Domnului Dumnezeului nostru! „*...cum făgăduise părinților noștri, față de Avraam și sămânța lui în veac*”. Nu doar pentru timpurile trecute ci pentru toate timpurile, până în veșnicie.

Dumnezeu a preluat toată răspunderea pentru toate făgăduințele. Și ferice de noi, dacă se poate spune și despre noi cum a fost spus despre Maria. Am scris-o deja în ultima scrisoare circulară, și nădărduiesc că toți cei care vorbesc limba germană, franceză, engleză și alte limbi, au citit deja această scrisoare circulară. Să se poată spune despre mine cum este scris în Luca 1 versetul 45: „*Ferice de aceea care a crezut; pentru că lucrurile, care i-au fost spuse (făgăduite) din partea Domnului, se vor împlini*”. Nu se putea întâmpla altfel decât să se îplinească.

Noi am putea să recitim toate versetele biblice și să ne aprofundăm în ele. Citim acum versetele 67, 68: „*Zaharia, tatăl lui, s-a umplut de Duhul Sfânt, a profețit, și a zis: Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel, pentru că a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său*”. Aici este atins sâmburele, nu pe lângă Dumnezeu, ci ceea ce s-a întâmplat atunci a fost rostit sub călăuzirea și sub inspirația Duhului celui Sfânt. În versetul 76: „*Și tu, pruncule, vei fi chemat proroc al Celui Prea Înalt. Căci vei merge înaintea Domnului, ca să pregătești căile Lui*”. Un bărbat autentic a lui Dumnezeu - o putem spune și am spus-o întotdeauna - acel bărbat nu-și pregătește propria cale, nu sună în trâmbița proprie și nu se prezintă pe el, ci un bărbat adevărat a lui Dumnezeu pregătește calea Domnului. Și după cum este scris, pune la o parte orice piedică, astfel încât Slava Domnului să se descopere.

Versetele 77 și 78: „și să dai poporului Său cunoștința mântuirii [în ziua mântuirii] care stă în iertarea păcatelor lui”.

Dacă mergem mai departe în Faptele Apostolilor capitolul 10, acolo Petru a preluat direct aceste cuvinte și le-a vestit oamenilor. Faptele Apostolilor 10 începând cu versetul 41: „Nu la tot norodul, ci nouă, martorilor aleși mai dinainte de Dumnezeu, nouă, care am mâncat și am băut împreună cu El, după ce a înviat din morți”.

Frați și surori noi poate nu ne putem închipui ce importanță a avut pentru frații noștri de la început, ca să-L vadă pe Domnul nostru după învierea Lui. El a fost în mijlocul lor, El a vorbit cu ei și a spus: „Pacea să fie cu voi”. Și Toma a avut permisiunea ca să pună mâna în coasta Sa și să spună: „Domnul meu și Dumnezeul meu”. După înviere nu mai există o altă denumire pentru Domnul nostru, decât „Domnul”. Puteți ca să o recitiți. Niciodată nu mai este zis „Fiul lui David”, „Mijlocitor” sau „Avocat”, ci „Domnul”. „Domnul trăiește”, „Domnul a înviat”, „Domnul ni s-a arătat”. El este Domnul, este Leul din seminția lui Iuda care a învins. Ca Miel a murit și a vărsat sângele Său, ca Leu El a învins și a biruit. Noi cu toții putem ca să fim biruitori împreună cu El. Întotdeauna aceste noțiuni din Sfânta Scriptură își au locul potrivit.

În Isaia 43 noi avem din nou această referință la Cuvântul pe care l-am citit deja. Isaia 43 versetul 8, cu referire la Isaia 42.18-19: „Scoate afară poporul cel orb, care totuși are ochi, și surzii, care totuși au urechi”. Domnul nostru a spus-o foarte clar în profetul Isaia: „Ei au urechi și nu ascultă, au ochi și nu văd”. După aceea Domnul nostru vorbește celor ai Săi: „Ferice de urechile voastre și de ochii voștri, fiindcă puteți auzi și puteți vedea!” De cine este ferice astăzi? Pe cine-l declară Domnul fericit astăzi? Pe toți aceia care ascultă ce spune Duhul Bisericilor prin Cuvântul Domnului, pe toți aceia care au primit Duhul adevărului și care prin Duhul adevărului sunt călăuziți în tot adevărul, după cum este scris. Se poate citi în Matei 13 de la 13 până la 16. Acolo Matei se referă la Cuvântul din Vechiul Testament.

Frați și surori, dacă vorbim despre pregătire, despre chemarea afară, atunci vine și momentul când noi trebuie ca să vorbim și despre lucrurile personale, așa cum sunt ele amintite în Sfânta Scriptură. Nu

este de ajuns ca noi să prezentăm sută la sută planul de mântuire a lui Dumnezeu. Noi dorim să avem garanția că facem parte din acest plan, astfel încât viața noastră să fie într-o deplină concordanță și conformitate cu Dumnezeu și cu Cuvântul Lui, prin harul Său.

Este vorba despre cincisprezece cuvinte din Galateni 5, pe care le-am tipărit le-am comparat cu cele nouă roade ale Duhului. Am aici o listare. „*Și faptele firii pământești sunt cunoscute*”... apoi „*carnea și sângele nu pot să moștenească Împărăția lui Dumnezeu*”. Nu ai voie să faci din calea îngustă, calea largă. Nu pot risca să-mi pun întrebarea: „Cât de departe pot să merg [pe calea largă]?” Iertați-mă, dar așa este scris, „*Și faptele firii pământești sunt cunoscute*”. Lista începe cu imoralitatea sexuală, cu adulterul, apoi este scris că „*cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu*”. După aceea situația devine foarte, foarte serioasă. Poftele firii pământești sunt rele, firea pământească, poftele și așa mai departe. Eu aș dori ca să fie citit totul din Galateni 5; aici este prezentată toată lista. Noi avem datoria sfântă să ne îndemnăm reciproc, să ne facem atenți, astfel încât chiar și viața personală să fie în concordanță cu Dumnezeu și Cuvântul Său. Haideti s-o citim și fiecare să se cerceteze pe sine însuși și să permită ca să fie încadrat corect în Sfânta Scriptură. „*preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbele, certurile, zavistiile, mâniile, neînțelegerile, dezbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, bežiile, îmbuibările, și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu*”. Apoi acestea sunt comparate cu roadele Duhului. Haideti să ne cercetăm și cu acestea: „*dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege*”.

Am putea să citim o listă întregă de versete biblice în care putem să ne cercetăm din nou. Să ne gândim la scrisorile apostolului Ioan: „*Oricine urăște pe fratele său, este un ucigaș; și știți că nici un ucigaș n-are viața veșnică rămânând în el*”. Dragostea lui Dumnezeu care a fost descoperită pe crucea de pe Golgota trebuie ca să se descopere în toți cei răscumpărați - dragostea care nu acuză de nimic, care suferă totul, care poate să-i iubească chiar și pe dușmani.

Dragostea dumnezeiască trebuie ca să se descopere. De aceea scrie și Ioan: „*să ne iubim unii pe alții; nu cum a fost Cain, care era de la cel rău, și a ucis pe fratele său*”. Poți să vorbești despre dragoste și totuși să îl omori pe fratele tău, apoi să cânti „Domnul vine foarte curând, aleluia...” Astăzi se face orice și totul este acoperit. Dar eu doresc ca noi să fim acoperiți de sângele Domnului și să nu acoperim totul într-un mod ușuratic și să mergem mai departe, ci totul să fie acoperit corect prin Sângele Mielului. Să primim o iertare deplină, pe care am și primit-o, și putem să iertăm pe fiecare atunci, așa cum ne-a iertat și pe noi Dumnezeu în Isus Hristos, Domnul nostru, prin harul Său.

În legătură cu ceea ce am citit aseară, mai doresc să citesc unele lucruri din Faptele Apostolilor 15, ca să prezint pe scurt cum a fost în zilele apostolilor și ce s-a întâmplat atunci. A existat o neînțelegere. Eu o spun și asta fără să am alte gânduri. Această neînțelegere nu a apărut fiindcă un apostol sau un profet a predicat sau a învățat ceva, ci fiindcă unii credincioși, care nu aveau nicio slujbă, au produs acest deranj. În v. 2 spune că apostolii și bătrânii s-au întâlnit și au discutat despre această neînțelegere. Știți ce s-a întâmplat și ce este scris după aceea. Acesta este lucrul cel mai important, în versetul 15. Fapte 15:15: „*Și cu faptul acesta se potrivesc cuvintele profeților, după cum este scris: „După aceea, Mă voi întoarce și voi ridica din nou cortul lui David*”. Imediat ei s-au bazat pe o făgăduință din Vechiul Testament. Voi știți despre ce era vorba aici.

De ce facem noi astăzi la fel? Noi trebuie să facem referire la Cuvântul lui Dumnezeu, trebuie să ne bazăm pe Cuvântul lui Dumnezeu și la toate hotărârile noastre trebuie să fim în stare să spunem: „*Și cu faptul acesta se potrivesc cuvintele apostolilor și profeților*”. Așa a fost la început și așa va fi și astăzi.

Frați și surori dacă mergem la celelalte comparații, ce vedem acolo? În toată cartea Faptele Apostolilor și în toate epistolele, avem o descriere de ansamblu despre cum s-a practicat la început, ce a fost învățat. Putem să mergem până la epistola către Evrei, unde totul este prezentat diferitele legături. Astăzi avem avantajul de a deține o privire de ansamblu, o descoperire de ansamblu în tot planul de mântuire al Dumnezeului nostru. De ce i-a spus Dumnezeu lui Daniel: „*Pecetluiește cartea până la timpul sfârșitului*”? - nu pentru totdeauna,

ci doar până la timpul sfârșitului. „Atunci mulți o vor cerceta și în acest mod cunoștința va crește”. Descoperirea va crește, de asemenea, în cei ce sunt din Dumnezeu. Noi suntem introduși în tainele lui Dumnezeu. Fratele Branham a spus deseori că prin slujba pe care Dumnezeu i-a dat-o lui, toate tainele de la Geneza 1 până la Apocalipsa 22, sunt descoperite. Odată el a enumerat șaptesprezece asemenea taine și a prezentat și versetele biblice.

Frați și surori noi suntem un popor care avem marea prioritate să trăim acum și să fim introduși în toate tainele lui Dumnezeu. Fiți cinstiți! În toate trezirile din trecut, din ultimele cinci secole, oare a fost prezentată învățătura despre „Dumnezeire”? Au existat binecuvântări mari, revărsări ale Duhului Sfânt, dar a spus vreunul dintre acești oameni că Dumnezeu este Unul singur? N-au crezut ei toți în trei persoane? Și totuși Duhul lui Dumnezeu a străpuns din nou și a dăruit noi treziri prin harul Său.

Fiți cinstiți, dacă privim un pic mai îndeaproape învățătura trinitară și dacă știm că acești greci cu mulțimea lor de idoli și de învățături, s-au despărțit de iudei și au pus la o parte Vechiul Testament și L-au înlocuit pe Singurul Dumnezeu cu o treime, ca să-L jignească pe Dumnezeu și să-i jignească pe iudei. Trebuie doar s-o citiți în istoria Bisericii. Este o blasfemie să crezi că Dumnezeu a născut un fiu în veșnicie. Unde este scris așa ceva în Scriptură? În niciun loc nu este scris. Și nici cuvântul „trinitate” nu este scris în Biblie, cuvântul „dumnezeu trinitar” nu este scris în Biblie, cuvântul „Fiu veșnic” nu este scris în Biblie. Aceste invenții nu sunt scrise în Biblie. Dar acum este timpul deciziei, între Duhul minciunii și duhul adevărului.

William Branham, ca profet, ca om al lui Dumnezeu, a avut Duhul adevărului, și a trebuit să pună pe sfeșnic adevărurile biblice. Și ce s-a întâmplat, ce a fost? Toți mării evangheliștii au profitat de slujba lui ca să-și ridice propriile slujbe, au zis: „El este un mare om al lui Dumnezeu”, dar pe de altă parte l-au refuzat, fiindcă fratele Branham a pus pe sfeșnic învățăturile biblice, conform poruncii lui Dumnezeu. Același lucru este și cu botezul acesta trinitar. Eu am mai citit-o încă odată jurămintele acelea care se spun la intrarea în loja masonică – este acolo o Biblie deschisă, un triunghi, un cerc, și oamenii trebuie să jure

în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh, la fel cum se întâmplă și la intrarea în ordinul iezuiților și în toate celelalte ordine.

După aceea citim în Biblie că în Matei 28 este vorba despre un „Nume”: *„și botezați-i în Numele”*. Dar unde este „Numele”? Dacă Domnul nostru ar fi rostit „Numele”, atunci toți ar fi cunoscut acest „Nume” astăzi și ar fi botezat într-un mod biblic. Așa ceva nu este permis. Dumnezeu face totul corect. Nu vă faceți nicio problemă, Dumnezeu face totul corect. Petru a fost de față când Domnul i-a învățat ucenicii Lui. Și după ce a spus: *„Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ”*, de aceea: *„Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele”*, în „Numele”, la singular, în „Numele” în care s-a descoperit Dumnezeu ca Tată, Fiu și Duh Sfânt. Se poate spune mai exact, mai clar? Dar noi vedem că Duhul adevărului ne conduce în tot adevărul. După aceea, Petru în ziua Cincizecimii, prin călăuzirea Duhului Sfânt, a putut să spună: *„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, ca să confirmați iertarea păcatelor voastre pe care ați primit-o prin har”*. După aceea este scris în Fapte 2.41: *„Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați, și în ziua aceea la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete”*.

Vestirea biblică de la sfârșitul vremii harului a fost pusă din nou pe sfeșnic. Noi suntem pregătiți să mergem cu Biblia în mână în Roma sau în Ierusalim și să răspundem oricărei întrebări. Dar haideți să o mai spunem încă odată: totul trebuie să fie descoperit. Despre temele biblice nu ai voie să discuți: fie ai descoperirea fie nu o ai. Discuțiile nu te ajută. Noi nu dorim ca să forțăm pe cineva să fie botezat, ci Dumnezeu trebuie să-i pună fiecăruia dorința în inimă. Nu dorim să intrăm în mai multe detalii, ci doresc ca s-o spun și s-o subliniez încă odată, din toată inima mea. A fost plăcerea lui Dumnezeu ca la sfârșitul timpului de har, să readucă Biserica Lui la început, să fie adusă într-o concordanță deplină cu Cuvântul Lui cel Sfânt și scump. Acesta nu este doar un mesaj, ci este un mesaj biblic divin, pe care noi îl vestim poporului lui Dumnezeu.

Eu cred ce a spus fratele Branham ca mărturie. Noi am subliniat-o deseori... Și aceasta ne readuce înapoi la început când Dumnezeu a instituit Legământul cel nou, atunci când premergătorul a

pregătit calea Domnului. La fel, la sfârșitul timpului de har, noi suntem readuși la început și sfârșitul trebuie să fie identic cu începutul. Isus Hristos este același ieri, astăzi și în vecii vecilor - un Domn, o credință, un botez. Și acesta este singurul botez biblic, cel pe care-l practicăm noi așa cum a avut loc la început.

În Galateni 1 Pavel spune că oricine vestește o altă evanghelie să fie blestemat. După aceea totul devine foarte serios. Toți aceia care se opun în interiorul lor, ei se împotrivesc lui Dumnezeu, resping vorbirea Lui și merg mai departe pe căile proprii. Ferice de poporul lui Dumnezeu, ferice de toți aceia care acum au înțeles că aici nu este vorba despre programe omenești, ci acum Dumnezeu lucrează conform planului Său de mântuire, în mijlocul poporului Său.

Noi trebuie ca să mai iluminăm încă un punct, ca să arătăm în ce mod au fost folosite cele scrise în Vechiul și Noul Testament. În Maleahi este scris despre „ziua cea mare și înfricoșată a Domnului”. În Noul Testament, Petru a înlocuit cuvântul acesta cu „ziua cea strălucită”, și folosește același verset biblic - în Fapte 2.20, ca și în profetul Maleahi. Vorbește despre „ziua cea înfricoșată” a Domnului, când „soarele se va schimba în întuneric, și luna se va transforma în sânge”. Petru nu mai folosește cuvântul „înfricoșată”, ci „strălucită”. Apoi Pavel a explicat acest cuvânt, și a vorbit despre ziua lui Isus Hristos. Și în acest punct înțelepciunea lui Dumnezeu este desăvârșită. Să citim aceste versete, în special Faptele Apostolilor 2.20: „*Soarele se va preface în întuneric, și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită*”. În Vechiul Testament este „ziua cea înfricoșată”. Atunci cum este? Ambele lucruri sunt corecte. Dacă ne referim la Biserică atunci este „ziua cea strălucită” pe care o așteptăm noi, ziua revenirii Domnului Isus Hristos, ziua cea mai minunată, cea mai frumoasă pe care Dumnezeu a putut s-o dăruiască Bisericii, la sfârșitul timpului de har.

Dar partea a doua este pentru aceia care rămân pe acest pământ, aceia care nu vor fi răpiți. Pentru ei totul va deveni înfricoșător, atunci strălucirea a dispărut și atunci vine „ziua cea mare și înfricoșată”, și oamenii vor striga către munți și dealuri: „*Cădeți peste noi, și ascundeți-ne de Fața Celui ce stă pe scaunul de domnie și de mânia Mielului*”. Fiți atenți, ambele lucruri sunt scrise în Scriptură.

Eu astăzi nu am niciun drept să schimb cuvântul scris aici, dar Dumnezeu a avut de grijă ca totul să fie pus pe un fundament biblic – pentru că în Vechiul Testament, taina Bisericii nu fusese descoperită. Dar acum, în Noul Testament, este descrisă această zi strălucită.

Voi puteți să citiți versetele din 1 Corinteni 1.8. Aici apostolul Pavel a spus-o foarte clar și ne-a făcut atenți. Să citim versetele 7 și 8. *„Așa că nu duceți lipsă de niciun fel de dar, în așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos. El vă va întări până la sfârșit”*. Amin! *„...în așa fel, ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos”*. Nu în ziua Domnului, ci în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos. Aici este făcută legătura cu Biserica. Eu mulțumesc lui Dumnezeu pentru asta.

Acest bărbat a lui Dumnezeu a subliniat din nou despre ce este vorba, în 2 Corinteni 1.14: *„Cum ați și cunoscut în parte, că noi suntem lauda voastră, după cum și voi veți fi lauda noastră în ziua Domnului Isus”*.

Pavel a subliniat-o de mai multe ori în Filipeni 1, a vorbit despre ziua lui Isus Hristos pe care o așteptăm noi, ziua revenirii Mirelui ca să ia acasă Mireasa. Filipeni 1. 6, și după aceea v. 9 și 10: *„Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos”*. Ce așteptăm noi? Noi așteptăm desăvârșirea și această desăvârșire are ca țintă ca la revenirea Domnului Isus Hristos să fim gata. Totul este încadrat într-un mod biblic. Versetele 9 și 10: *„Și mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoștință și orice pricepere, ca să deosebiți lucrurile alese, pentru ca să fiți curați și să nu vă poticniți până în ziua venirii lui Hristos”*. Aici este ziua Domnului, ziua cea mare și strălucită.

După aceea putem să mergem la 2 Petru 3.8-10: *„Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu troznet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde”*. Ziua Domnului este descrisă și în Noul Testament, la fel ca în Vechiul Testament, dar aici Petru și Pavel au fost folosiți de către Dumnezeu ca să prezinte în ce legătură este Biserica cu ziua lui Isus Hristos - această zi strălucită. Totul a fost prezentat corect și descris corect.

O spun încă odată, eu n-am nevoie să scriu nici un verset biblic în alt fel, nu, totul a fost deja scris.

Haideti să facem un rezumat. Am fi putut să citim multe versete biblice. Începem cu Evrei 10. Noi ar fi trebuit să citim de fapt de la v. 19 până la 25, dar mai întâi doresc să citesc Cuvântul din capitolul 10.14: „*Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți*”. Dacă noi suntem adunați acum în prezența lui Dumnezeu, dacă suntem sfințiți prin Cuvântul adevărului, atunci acest cuvânt ni se potrivește, și anume că noi suntem deja desăvârșiți, cum este scris și în Efeseni 5.27, că Domnul nostru va prezenta Biserica Lui fără pete și fără zbârcituri: „*Ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană*”.

Frați și surori așa cum am subliniat-o întotdeauna, noi am primit o răscumpărare desăvârșită, o iertare desăvârșită și viața veșnică prin harul Domnului. Ceea ce așteptăm noi este desăvârșirea, să fim transformați sau ca să fie transformate trupurile noastre. Noi așteptăm răscumpărarea trupului. Sufletul este deja răscumpărat, toată paguba a fost reparată, dar noi așteptăm, cu trupurile noastre slabe, să vină ziua răscumpărării trupurilor noastre, când trupurile acestea vor fi schimbate, când vom fi cu toții tineri. Bucurați-vă voi care sunteți în etate, toți vom fi tineri.

Apoi, în capitolul 10 noi avem versetele minunate. Evrei capitolul 10 - noi ar trebui ca să citim de la versetul 19. Evrei 10.19: „*Astfel dar, fraților, fiindcă prin sângele lui Isus avem o intrare slobodă în Locul preasfânt*”, versetele 20-21: „*pe calea cea nouă și vie, pe care ne-a deschis-o El, prin perdeaua dinlăuntru, adică trupul Său: și fiindcă avem un Mare preot pus peste casa lui Dumnezeu*”. Care este casa lui Dumnezeu? Biserica lui Dumnezeu. Noi am putea ca să o citim și în Evrei 10.22, unde este scris: „*Să ne apropiem cu o inimă curată, cu credință deplină*”. Nu cu îndoială, nu cu „doar” și „poate”. La fel de sigur cum a fost vărsat sângele sfânt al Mielului, noi suntem răscumpărați și păcatele noastre sunt iertate; și chiar dacă au fost roșii ca sângele, totul a devenit alb ca zăpada, așa cum este scris și în profetul Isaia. Deci să ne apropiem cu credință deplină, cu o credință deplină. Doriți să o posedați? Ce spune Domnul nostru? „...*dacă nu*

credeți că *Eu sunt, veți muri în păcatele voastre*". Necredința este mortală, **MORTALĂ**, dar credința dă viață, credința ne leagă cu Dumnezeu. V. 23: „*Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduința*". De fiecare dată este făgăduința, făgăduința... care a dat făgăduința. Și acum vine acest îndemn pe trebuie să-l punem la inimă, în Evrei 10.24: „*Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune*". Nu unul să știe tot, sau să știe mai bine decât altul. Nu, nu, ci să ne slujim unul altuia din toată inima. Doriți s-o primiți? Unii doresc ca alții să le slujească lor, dar ei nu sunt pregătiți ca să slujească altora. Haideți să fim credincioși și în punctul acesta. Dacă cineva ne îndeamnă, atunci haideți s-o punem la inimă. Evrei 10.23: „*Să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduința*". Și să veghem unii asupra altora – doriți s-o facem? ...ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune.

Apoi, „*Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie*". Noi vedem că această zi este foarte, foarte aproape. Timpul harului se apropie de sfârșit, revenirea Domnului este la uși. Restituirea tuturor lucrurilor care au fost pierdute de Biserică are loc și noi suntem readuși în starea originală.

De aceea citim din nou acest verset minunat din Fapte 3.21: „*Pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor...*”. Isus, Domnul nostru rămâne în cer până când se va împlini timpul, până când vor fi restituite toate lucrurile și Biserica va fi readusă în starea originală, și după aceea El va reveni. Noi credem din toată inima că se va împlini în vremea noastră. Noi ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu, ascultăm vestirea și primim învățătura ce vine din partea lui Dumnezeu, adunându-ne din toate popoarele, limbile și națiunile și având o confirmare lăuntrică a Cuvântului lui Dumnezeu.

Vă rog frumos luați totul în serios. Niciun om nu poate ca să rămână în învățătura trinitară și în botezul trinitar și după aceea să pretindă că face parte din Biserica lui Isus Hristos. Voi trebuie s-o citiți, este scris totul în istoria bisericii. Toți aceia care sunt botezați cu botezul roman sunt recunoscuți de către biserica catolică. Acest botez

trinitar are loc în toate bisericile mari și bisericile libere. De aceea biserica catolică recunoaște botezul bapțiștilor, metođiștilor, fiindcă toți botează în formula aceasta trinitară. Dar după aceea mai este scris: „Botezul în Numele lui Isus Hristos nu este recunoscut”. Însă la Dumnezeu este chiar invers. Dumnezeu acceptă doar botezul în Numele Domnului Isus Hristos, și celălalt nu este recunoscut. Este chiar invers.

Aveți curajul ca să mergeți pe această cale îngustă, care este plină cu mărăcini și probleme. Haideți să suferim ocară Lui Hristos, să mergem în afara taberei, așa cum este scris în Evrei 13.13: „*Să ieșim dar afară din tabără la El, și să suferim ocară Lui*”. Numai în acest mod, prin harul lui Dumnezeu putem să ajungem la desăvârșire.

Frați și surori totul este fundamentat biblic. O spunem încă odată: Biserica lui Isus Hristos are dreptul să fie călăuzită în tot adevărul, prin Duhul adevărului. Biserica lui Isus Hristos are și dreptul să fie păzită de duhul minciunii. Noi trebuie să primim aceasta prin credință. Noi știm ce a scris Pavel, ce este scris în Luca, și în Fapte 20: „chiar din mijlocul vostru se vor ridica niște frați care vor vesti lucruri false”. Dar Biserica nu are nimic de-a face cu aceste vestiri. În acel moment când un frate vestește niște învățături false, Biserica nu mai sprijină un astfel de frate. Noi nu sprijinim niciun frate care se îndepărtează de învățătura biblică. Este imposibil - nu încheiem niciun compromis. Lumina este despărțită de întuneric, adevărul este despărțit de minciună, Cuvântul este despărțit de răstălmăciri. Dumnezeu a luat o decizie pentru noi; noi stăm de partea lui Dumnezeu și prin harul Său dorim să trăim desăvârșirea. Credeți voi așa cum spune Scriptura? Și anume că noi nu am fost doar chemați afară, ci prin harul Domnului vom trăi desăvârșirea, prin ascultarea de credință.

Cel târziu la sfârșit, vă veți da seama că s-a meritat pentru Biserica Mireasă, să fi purtat acest mesaj a lui Dumnezeu în toată lumea și să spunem tuturor: **„Aceasta este calea cea dreaptă, umblați pe ea”**. Noi am încercat să punem la o parte și să înlăturăm toate piedicile, ca să putem umbla pe această cale înaltă.

Încă odată doresc să spun că toți aceia care doresc să fie botezați biblic, au astăzi ocazia. Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți care ne-am adunat aici și pe toți din toată lumea, din toate popoarele și

din toate națiunile. Lui, Dumnezeului nostru care ne-a dăruit această prioritate deosebită în acest timp, să fim în locul Lui preasfânt, să ascultăm cuvintele Lui și să fim călăuziți prin Duhul adevărului în tot adevărul, Lui, Dumnezeului Atotputernic îi aducem cinstea și lauda. Eu îmi permit să spun - aceasta nu este nicio teorie, ci este o realitate dumnezeiască în mijlocul nostru. Nu este spus ceva, așa într-un mod ușuratic, că Duhul Lui ne călăuzește în tot adevărul. **Acest lucru se întâmplă, Duhul Lui ne călăuzește în tot adevărul.** Și Duhul Lui ne descoperă duhul minciunii și ne descoperă și roadele acestui duh. Dar noi ne decidem corect, așa cum a decis deja Dumnezeu pentru noi. Fiți cu toții binecuvântați în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Amin!

Haidem ca să ne ridicăm pentru rugăciune. Să cântăm și o cântare. Cine dintre voi propune o cântare? „Eu doresc să-L văd pe Acela care a murit pentru mine”.

Haideți să rămânem liniștiți, să ne rugăm și să ne cercetăm în prezența lui Dumnezeu, să ne verificăm conform Galateni 5, dacă umblăm conform Duhului sau umblăm conform firii... Ce fel de roade se descoperă în viețile noastre? Noi ne privim în oglinda Cuvântului așa cum a scris-o și Iacov. Nu dorim ca să plecăm și să uităm cum am arătat, ci noi venim la Domnul și-L rugăm: „O, Doamne curăță-mă și sfințește-mă, permite să fiu așa cum dorești Tu. Doresc să fiu de față când Tu revii”.

În timp ce ne rugăm liniștiți, dați-mi voie să întreb dacă sunt câțiva în mijlocul nostru care doresc să fie botezați. Atunci ridicați mâinile voastre. Sunt unii în mijlocul nostru? Eu văd o mână ridicată, două, trei, patru, cinci, șase, șapte. Este frumos. Veniți cu toții în față voi care doriți ca să fiți botezați. Veniți în față astfel ca noi să ne rugăm pentru voi și să vă încredințăm harului lui Dumnezeu. Veniți în față. Lăudat și slăvit să fie Domnul Dumnezeuul nostru.

Frate scump Dumnezeu te-a binecuvântat deja. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Aleluia! Aleluia! Lăudat și slăvit să fie Domnul Dumnezeuul nostru. Voi v-ați predat viețile Domnului? Botezul înseamnă legământul unui cuget curat cu Dumnezeu, înseamnă să fiți înmormântați cu Hristos și să înviați împreună cu El, la o viață nouă, precum este scris și în Romani capitolul 6. Noi o credem în acest mod și așa să se și împlinească

astăzi. Voi cu toții ați înțeles că botezul trebuie ca să fie efectuat într-un mod biblic.

În toată Scriptura nu există niciun loc, începând de la Geneza până la Apocalipsa 22, în care să fie făcut botezul sub forma unei formule, „în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt”. Așa ceva nu există. Și ceea ce nu este scris în Biblie nu este biblic. Noi aplicăm întotdeauna același principiu: „Ce spune Scriptura?” Altceva nu ne interesează.

Dacă mergeți în biserici sau biserici libere prima întrebare este asta: „Recunoașteți crezul niceean?”. Dacă dorești să ai un program la TV, atunci în primul paragraf stă scris: „Sunteți de acord cu crezul niceean?” Imediat este scris în primul paragraf, dacă dorești să ai undeva un program. Singura excepție a fost în Berlin, dar Dumnezeu a dăruit acest har. Voi trebuie să știți aceste lucruri care au loc în practică. Ce a văzut fratele Branham? Acea femeie bătută cu o bătă triumfiulară. Și Duhul a spus că aceasta este învățătura trinitară. După fiecare trezire Biserica a fost lovită și aruncată la pământ, dar după ultima trezire nu se mai întâmplă la fel. Duhul minciunii să plece în Numele Domnului Isus Hristos. Și Duhul lui Dumnezeu, Duhul adevărului să ne conducă în tot adevărul! Amin.

Noi acum ne vom ruga cu voi și vă vom încredința harului lui Dumnezeu.

Iubitul Domn, Tu Dumnezeul veșnic credincios, Tu îi vezi pe frații mei și pe surorile mele. Ei s-au decis pentru Tine, și-au dedicat viețile lor Ție. Noi Ți-i dedicăm la rândul nostru Ție, o Doamne. Ei să meargă la botez printr-o credință deplină, să fie conștienți de faptul că au fost răstigniți cu Tine, au fost înmormântați cu Tine, astfel încât toți dintre ei să spună, cum este scris în Galateni 2.20: „*Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine*”. Noi Te rugăm totul prin credință și Îți mulțumim pentru frații și surorile noastre. Ei să fie binecuvântați cu binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic, în Numele Sfânt a lui Isus. Aleluia. Amin.

Rămâneți puțin în picioare. [anunțuri – n.tr.]

Sprrijiniți-ne cu posibilitățile voastre și cu prezența voastră. Este necesar ca mesajul să nu fie purtat doar de către unul singur, ci

toți să sprijine acest mesaj prin rugăciune și să exprime faptul că sunt o parte din lucrarea lui Dumnezeu din timpul nostru prezent.

[anunțuri – n.tr.]

Noi dorim să contribuim cu cât putem și să vestim în toată lumea acest ultim mesaj. Frații și surorile noastre din Elveția vor înțelege ce doresc ca să spun. La ora actuală avem probleme mari în a decide de unde să fie transmis și în câte limbi să transmitem. Decizia aceasta din Centrul de Misiune din Krefeld este sigură. Avem douăsprezece cabine, transmitem în douăsprezece limbi și traducem simultan în douăsprezece limbi, iar în zece limbi transmitem prin internet, în toată lumea. În Zürich încercat să transmitem în limba franceză și germană și încercarea nu a fost prea bună. Domnul Dumnezeu să ne conducă în acest punct. Poate ascultă acum chiar și fratele Graaf. Suntem ca o carte deschisă. În Zürich dacă am fi dorit, acolo ar fi trebuit să traducem în limba franceză și în limba italiană. Acolo n-avem niciun fel de cabine și nu putem să facem acest lucru. Poate că este de ajuns că este transmis doar în limba germană. Toți frații, din toate locurile care sunt conectate, să traducă bisericii lor, unde sunt adunați. Facă-se voia lui Dumnezeu și în punct. Noi dorim ca să împărțim acest Cuvânt cu toții din toate limbile și din toate națiunile, dar Dumnezeu să ne ajute în acest scop. Acest lucru trebuie făcut în armonie. Sunteți de acord cu toții? Amin. Atunci se poate întâmpla dacă noi vom fi cu fratele Schmidt în Ucraina în următorul sfârșit de săptămână, atunci de acolo se poate transmite în toată Ucraina. Dacă suntem în România se poate transmite în limba română, dacă suntem în Franța să fie transmis în limba franceză, dacă suntem în Italia să se transmită în limba italiană.

Cine poate să fie supărat pe noi? Trebuie să vă forțați din greu ca să fiți supărați pe noi. Sunteți de acord cu toții? Domnul să vă binecuvânteze pe toți frații și toate surorile din toate țările vecine. În special mă adresez acum fraților slujitori, și în special mă adresez ție frate Kupfer și sorei Kupfer. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți din toate popoarele, din toate limbile și din toate națiunile. Toți aceia care au fost azi on-line (în direct cu noi), toți aceia care ați ascultat, toți să fiți binecuvântați în Numele Domnului. Chiar dacă noi vestim Cuvântul într-un mod simplu, Cuvântul lui Dumnezeu are putere și va

împlini scopul pentru care a fost vestit și trimis în toți aceia care cred acest Cuvânt.

Acum fratele Schmidt se va ruga cu noi. [...]